

OUDERENZORG

Oost-Europese zorgassistente woont in bij hulpbehoevend koppel in Duffel

“In het begin was het aanpassen, nu zijn we familie”

Nu het imago van de rusthuizen door de coronacrisis een serieuze knauw heeft gekregen, krijgt een dienst als ZorgGezelschap uit Kontich en Sint-Katelijne-Waver wind in de zeilen als alternatief. Bij Marcel Smits (86) en zijn hulpbehoevende vrouw Landrea (84) uit Duffel woont Angela sinds drie maanden in als zorgassistente. “Wanneer ik iets denk, heeft Angela er al voor gezorgd”, zegt Marcel.

Wanneer Angela Bulat (54) merkt dat de zon wat te hard op Landrea's rug staat, trekt ze de gordijn dicht. Ze ziet ook dat Landrea een nieuwe tissue kan gebruiken bij het eten van haar fruit en ze zet de doos bij haar. “Ze anticipeert. Wanneer ik iets denk, heeft Angela er al voor gezorgd”, zegt Marcel.

Angela woont sinds drie maanden in bij Marcel Smits (86) en zijn vrouw Landrea (84) in Duffel. “Mijn vrouw en ik lagen allebei tegelijk in het ziekenhuis en de artsen vonden dat Landrea, dementerend en hulpbehoevend, daarna naar een rusthuis moest. Maar zij wilde dat absoluut niet – ze heeft ook zelf voor haar moeder gezorgd – en ik wilde dat ook niet. In mijn ogen ontbreken daar alleen tralies om een gevangenis te zijn. Dus de enige optie voor ons was meer hulp in huis.”

Hun zoon kwam bij ZorgGezelschap terecht, een dienst die Isabelle De Ramée (40) uit Kontich en Veronica Riseva (37) uit Sint-Katelijne-Waver dit jaar in maart hebben opgestart. Hun drive halen ze uit slechte ervaringen met bestaande initiatieven. “Toen mijn schoonmoeder ten val was gekomen, zocht mijn man een oplossing om haar uit het rusthuis te houden. We kwamen bij een Bulgaars bureau terecht dat Oost-Europese vrouwen als zorgassistenten bij mensen thuis plaatst, maar dat bleek een zaak van mensenhandel te zijn. Het idee was nobel, maar de uitvoering slecht. Dat zou ik met mijn achtergrond in HR beter kunnen”, vertelt Isabelle. Ze sprak erover met Veronica, een kennis met Oezbeekse roots.

“Tot mijn 15de heeft mijn oma altijd bij ons gewoond”, vertelt zij. “In Oezbekistan is het heel normaal om voor je familie te zorgen, er zijn daar geen rusthuizen. Toen de grootvader van mijn man hier in België in een rusthuis was beland, was hij na twee maanden niet meer te herkennen, helemaal weggekwijnd. Dat doet hartzeer. Toen Isabelle haar verhaal vertelde, zei ik meteen: ‘Laat ons samen iets organiseren.’”

Betaald volgens Belgische wet

ZorgGezelschap bestaat sinds maart dit jaar. Dat Veronica Russisch kan, is een groot voordeel. Zij legt de contacten met bureaus in voornamelijk Letland en Litouwen. Maar Angela bijvoorbeeld komt uit Moldavië en heeft een Roemeens paspoort. “Al onze dames zijn EU-burger en mogen dus in België werken”, zegt Isabelle. “Ze worden betaald volgens de Belgische wetgeving.”

Zijn er dan geen Belgische zorgassistenten te vinden? “Heel weinig en dat is begrijpelijk als je zelf je privéleven hier hebt”, zegt

Angela zorgt altijd voor vers, natuurlijk eten op tafel. Fruit hoort daar stevast bij.

Angela brengt Marcel en Landrea ook naar buiten voor een dagelijkse wandeling.

Veronica (links) en Isabelle thuis bij Marcel en Landrea in Duffel. “We komen één keer per maand op bezoek om te zien of alles goed verloopt.”

Marcel Smits (86)

Duffel

“In een rusthuis ontbreken alleen tralies om een gevangenis te zijn. Meer hulp in huis was de enige optie.”

Isabelle. “Maar we hebben nu recent wel een Vlaamse gepensioneerde verpleegster gevonden die

als alleenstaande iets wil bijverdienen. Mensen die zorgzaam zijn en behoefte hebben aan sociaal contact, zijn zeker welkom.”

Vers eten

Angela verdient 1.570 euro netto, voor 6,5 uur effectief werk per dag, plus kost en inwonen. Ze heeft een eigen kamer en badkamer. “In de praktijk werk ik heel flexibel”, zegt Angela. “Ik kan mijn rust en vrije tijd nemen wanneer het past, ik kijk gewoon naar de noden van Marcel en Landrea.”

Veel tijd gaat naar de dagelijkse maaltijden. “Wij hebben Angela's

keuken al goed leren kennen”, zegt Marcel. “Dat is zéér veel (lacht).” Hij en Landrea hebben sinds de komst van Angela enkele kilo's gewonnen. “Toen ik hier kwam, vond ik veel blikvoeding. Maar deze mensen verdienen beter. Ik kook steeds alles natuurlijk en vers.” Angela krijgt een boodschappenlijst mee als ze naar de winkel gaat, maar ze is vrij om promo's te kopen of om haar eigen recepten te proberen. “Ik zorg ook voor bloemen in huis. Ik ben blij dat Marcel en Landrea dat kunnen appreciëren”, zegt ze.

Angela fleurt ook hun gemoed op

en er hangt rust en tevredenheid in huis. Toch is Marcel “met een groot vraagteken” overstag gegaan. “Er kwam iemand in onze privé die zich niet goed een houding wist te geven. Maar dat heeft even tijd nodig en zet zich.”

Nu hebben Marcel, kolonel op rust, en Angela na het ontbijt stevast een babbeluurtje, over politiek bijvoorbeeld. Toevallig houdt Marcel nog een beperkt vocabulaire over aan zijn zes jaar Russisch in avondschoon, maar hun voertaal is Frans. “Angela is zorgzaam én intelligent”, zegt Marcel. Ze studeerde destijds psychologie en dat komt haar nu goed van pas, zegt Angela. Ze had een eigen lingezaak voor de covidcrisis, maar dat was niet meer haalbaar. Ze had voor haar eigen moeder gezorgd toen die ziek was en zorgzaam zijn, ligt haar. In Duitsland kwam er een opportuniteit om in een gezin te gaan assisteren. Daarna stapte ze over naar ZorgGezelschap. Daarmee laat Angela – tijdelijk – een man achter in Moldavië en een dochter en twee kleinkinderen in Duitsland. Niet evident, maar in Marcel en Landrea heeft ze ook een stuk familie gevonden, vertelt ze.

Verpleegkundige taken doet Angela niet, daarvoor komt 's morgens en 's avonds iemand voor Landrea. Een verpleegkundige wast haar en legt de medicatie klaar. Angela zorgt ervoor dat Landrea die goed inneemt en verschoont haar. “Zo moet ze niet, zoals sommige mensen, een hele dag zitten te wachten tot iemand komt helpen. Een thuisverpleegkundige werkt tegen de klok.”

Drie maaltijden per dag, afruimen, opruimen, de was, boodschappen, een wandeling maken: er is genoeg te doen. Maar op een feestdag en als er familie van Marcel en Landrea op bezoek komt, maakt Angela extra veel eten klaar. “Ik moet dat niet, maar ik doe dat graag. Het is de fierheid van mijn werk.”

Vijfsterrenbehandeling

Dat werk heeft natuurlijk een serieuze prijs. Marcel en Landrea betalen 3.000 euro per maand all-in voor het werk van Angela. “Een vijfsterrenbehandeling”, zegt Isabelle. “Daar komen natuurlijk de medische kosten nog bij, het ziekenhuisbed dat we huren, de rolstoel, enzovoort”, zegt Marcel. “Je moet iets opzij hebben staan.” “Daarom hopen we dat er toch ook een stukje subsidie komt voor mensen die minder financiële middelen hebben en een beroep op ons willen doen”, zegt Veronica. “ZorgGezelschap zou voor iedereen een alternatief moeten kunnen zijn voor een verblijf in een woonzorgcentrum of in een palliatieve afdeling, want dat laatste doen we ook.”

Marcel knikt. “Veel mensen kennen het nog niet. Het is te hopen dat dat verandert.” Intussen is het middag geworden, Angela serveert straks borsjtj. “Bij ons moet in een goede soep je lepel rechtop kunnen staan.” Ze weet nu al dat ze na haar eerste vakantie terug wil komen naar Duffel. “Beter dan hier kan ik het niet treffen.”

SYLVIA MARIËN

www.zorggezelschap.be